

Spektakel redt de 'Hemel'

Hemel boven Berlijn, door
Toneelgroep Amsterdam i.s.m. het
American Repertory Theatre.
Gezien: Stadsschouwburg
Amsterdam.
Tournee t/m 9/11.

RUUD MEIJER
AMSTERDAM

Schat, je bent een engel! Hoe vaak hebben we dit compliment niet om ons heen gehoord? De status van engel is kennelijk de hoogst bereikbare sport op de trap van het mensdom.

Hemel boven Berlijn, de toneelbewerking naar de gelijknamige film van de Duitse regisseur Wim Wenders, laat ons zien dat engelen de omgekeerde status najagen. De engel Daniël (Fedja van Huêt) wil mens worden.

Hij verlangt vreemd genoeg naar dingen die wij mensen proberen te vermijden: bloed proeven, pijn voe-

len, spanning...

Natuurlijk is het de liefde die hem het laatste zetje geeft. Wanneer Daniël verliefd wordt op een trapeze-artieste, maakt hij de overstap naar het tijdsgewricht waarin de mens leeft.

De tijd wordt in dit stuk geconcretiseerd door een aantal aangelichte stromen zand die tijdens de voorstelling bijna onafgebroken uit de nok van het theater naar beneden vallen.

De plaats van handeling is een plein met daarop een mobiele snackbar die dient als ontmoetingsplaats voor de diverse personages. Vanaf het dak van deze snackbar worden halsbrekende trapezenummers uitgevoerd door Mam Smith.

Dit spektakel en de rauwe live muziek redden een voorstelling waarin niet veel dramatische spanning zit, maar die wel mooie citaten kent. Deze, van Daniël, vat de voorstelling knap samen: 'De verwondering over man en vrouw heeft mij tot mens gemaakt. Ik weet nu wat geen engel weet.'